

יומא דף ה

מחלוקת ר' יוחנן ור' חנינא בקשר למילואים

כל הכתוב בהן מעכב בהן	דבר המעכב לדורות - מעכב בהן, שאין מעכב לדורות - אין מעכב בהן
-----------------------	--

מאי בינייהו? באיזה מקרה יהיה הבדל בין שתי הדעות האלו? כלומר איזה דברים אין מעכב לדורות?

	איזה דבר אינו מעכב לדורות?	
מניין לנו שלא מעכב לדורות?	רבי יוסף	סמיכה
ברייתא וסמך וטרה וכי סמיכה מכפרת? והלא אין כפרה אלא בדם. שנאמר כי הקם הוא כעש כפרו . ומה תלמוד לומר וסמך וטרה - שאם עשאה לסמיכה שירי מצוה - מעלה עליו הכתוב כאילו לא כפר, וכפר.	רבי נחמן בר יצחק	תנופה
צתפה צכפר , וכי תנופה מכפרת? והלא אין כפרה אלא בדם, שנאמר כי הקם הוא כעש כפרו ומה תלמוד לומר צתפה צכפר - שאם עשאה לתנופה שירי מצוה מעלה עליו הכתוב כאילו לא כפר, וכפר.	רבי פפא	פרישת שבעה
משנתינו - מדקא תני מתקינין , ולא קתני מפרישין	רבינא	ריבוי בגדים שבעה ומשיחה שבעה
וכפר הכהן אשר ימשח אותו ואשר ימלא את ידיו צכפר תחת אכילו, מה תלמוד לומר? לפי שנאמר שבעת ימים יצטפס הכהן תחתיו מכני, אין לי אלא נתרבה שבעה ונמשח שבעה, נתרבה שבעה ונמשח יום אחד, נתרבה יום אחד ונמשח שבעה מניין? תלמוד לומר: אשר ימשח אותו ואשר ימלא את ידיו - מכל מקום. (למלא את ידיו=ריבוי בגדים)		
קושי : אשכחן ריבוי שבעה לכתחלה, משיחה שבעה לכתחלה מנא לן? תירוץ 1 : מדאצטריך קרא למעוטה תירוץ 2 : דאמר קרא וכגף הקם אשר צאהון יהיו צכנו אחריו צמשה כהם וצמא כס את קם - איתקש משיחה לריבוי, מה ריבוי - שבעה, אף משיחה - שבעה		

בגדי כהונה

כהן גדול	כהן הדיוט
4 של הדיוט + חושן, אפוד, מעיל, ציץ	כתונת, אבנט, מגבעת, מכנסיים

שאלה: מאי טעמא דמאן דאמר כל הכתוב בהן מעכב?

תשובה 1: אמר רבי יצחק בר ביסנא: אמר קרא (שמות כט) **ועשית צאהון וצכנו ככה** - ככה עיכובא הוא.

קושי: תינח כל מילתא דכתיבא בהאי ענינא, מילתא דלא כתיבא בהאי ענינא - מנא לן?

תירוץ: אמר רב נחמן בר יצחק: יליף **פתח פתח**.

תשובה 3: רב מרשיא אמר: (ויקרא ח) **ושמרת את משמרת ה'**, עכובא.

תשובה 4: רב אשי אמר: (ויקרא ח) **כי כן צית'** - עכובא.

שמות פרק כט – צווי למילואים

(א) וזה הדיבר אשר תעשה דהם דקדש אתם דכהן ד' דקח פו אחו בן בקר ואיזי שני תמימים:
(ב) דחם מצות וחזת מצת בדזות בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן סדת חטימ תעשה אתם:
... (ה) דקחת את הכזבים והזכשת את אהרן את הכתנת ואת מעיז האפד ואת האפד ואת החשן
ואפדת דו כחשב האפד: (ו) ושמת המצנפת על ראשו ונתת את נזר הקדש על המצנפת: (ז) דקחת
את שמן המשחה ויצקת על ראשו ומשחת אתו: (ח) ואת בניו תקריב והזכשתם כתנת: (ט) וחזרת
אתם אכנט אהרן ובניו וחכשת דהם מזכעת והיתה דהם כהנה דחקת עוזים ומדאת יד אהרן ויד בניו:
... (כט) וכזבי הקדש אשר דאהרן יהיו דכניו אחרי' דמשחה בהם דמדא כס את ידם: (ל) שכעת ימים
דכשם הכהן תחתיו מכניו אשר יבא אז אהז מועד דשרת בקדש: ... (לכ) ואכז אהרן ובניו את כשר
האיז ואת הדחם אשר כסד פתח אהז מועד: ... (לה) ועשית דאהרן ודכניו ככה ככז אשר צוית אתכה
שכעת ימים תמדא ידם:

ויקרא פרק ח

(א) ודיבר ה אז משה דאמר: (ב) קח את אהרן ואת בניו ואת הכזבים ואת שמן המשחה ואת
פר החטאת ואת שני האיזים ואת סד המצות: (ג) ואת כז העדה הקהל אז פתח אהז מועד:
(ד) ויעש משה כאשר צוה ה אתו ותקדח העדה אז פתח אהז מועד: ... (ו) ויקריב משה את אהרן ואת
בניו וירחל אתם במים: (ז) ויתן עליו את הכתנת ויחזר אתו באכנט ודכש אתו את המעיז ויתן עליו
את האפד ויחזר אתו כחשב האפד ויאפד דו בו: (ח) ויש עליו את החשן ויתן אז החשן את האורים
ואת התמיים: ... (יב) ויצק משמן המשחה על ראש אהרן וימשח אתו דקדשו: (יג) ויקריב משה את בני
אהרן ודכשם כתנת ויחזר אתם אכנט ויחכש דהם מזכעות כאשר צוה ה את משה: ... (לז) ומפתח
אהז מועד דא תצאו שכעת ימים עד יום מדאת ימי מדאיכס כי שכעת ימים ימדא את ידם: (דג)
כאשר עשה כיום הזה צוה ה דעשת דכפר עליכם: (דה) ופתח אהז מועד תשכו יומי ודירה שכעת
ימים ושמתם את משמת ה ודא תמותו כי כן צוית:

ויקרא פרק י

(יב) ודיבר משה אז אהרן ואז אדעזר ואז איתמר בניו הטורים קחו את המטה הטרת מאשי ה
ואכדוה מצות אצד המזבח כי קדש קדשים הוא: (יג) ואכדתם אתה במקום קדש כי חקק וחק בניק
הוא מאשי ה כי כן צוית: (יד) ואת חזה התעפה ואת שוק התרומה תאכדו במקום טהור אתה ובניק
ובנתיק אתק כי חקק וחק בניק נתנו מזבח' שלמי בני ישראל: (טו) שוק התרומה וחזה התעפה על
אשי החזבים יביאו דהניל תעפה דפני ה והיה דק ודכניק אתק דחק עוזים כאשר צוה ה:
(טז) ואת שעיר החטאת דרש דרש משה והנה שרל ויקציל על אדעזר ועל איתמר בני אהרן הטורים
דאמר: (יז) מדוע דא אכדתם את החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה נתן דכס דשאת
את עון העדה דכפר עליהם דפני ה: (יח) הן דא הובא את דמה אז הקדש פנימה אכוד תאכדו אתה
בקדש כאשר צוית: (יט) ודיבר אהרן אז משה הן היום הקריבו את חטאתם ואת עלתם דפני ה
ותקראנה אתי כאדוה ואכדת' חטאת היום הייטב בעיני ה: (כ) וישמע משה וייטב בעיניו: